

**Ey Halep'in elleri misket tutacakken başına bomba yağan kara gözlü, masum meleği,
Bizi affet...**

Elimiz sana yetişemedi.
Sesimiz sana ulaşamadı.
Koca dünyanın karanlık adamları oyunlar peşinde.
Bunu sana anlatamıyoruz.
Başına düşün bombaların nereden geldiğini, niye geldiğini anlatamadığımız gibi.
Bizi affet...

Hava çok soğuk, üşüyorsun. Seni ısıtamıyoruz.
Ağlıyoruz ama biliyoruz göz yaşlarımız seni ısıtmıyor.
Battaniyeler toplayıp tırlara koyduk. Ama geç kaldık.
Evin yıkıldı. Baban göçük altında. Annen nerede bilmiyorsun.
Kardeşlerin toprak altında. Sen belki de çoktan Cennetin kuşu oldun.
Bizi affet...

Doldurduk yüreğimizi acı ile.
Doldurduk kolilerimizi çikolatalar, ayakkabılar ve oyuncaklarla.
Kardeşlerin kumbaralarını kırdı, ablaların çeyizlerini sattı, teyzelerin yüzüklerini bozdurdu.
Ama biz sana yetiştiremedik.
Çok utandık. Çok ah ettik.
Sen tir tir titrerken, belki donmuş yüreğimiz ısınır diye tırlar doldurduk katar katar.
Yetişemedik çocuk.
Bizi affet...

Durduramadık bombaları.
Karanlık adamların önüne geçemedi ışığımız.
Beddualar ettik zalimlere karanlık çukurlarda kendi kanlarında boğulsunlar diye.
Dualar ettik melekler seni korusun diye.
Meydanlarda bağırдық, sana ulaşmak için yol aradık.
Bulamadık çocuk, bulamadık.
Bizi affet...

**Ey Halep'in elleri misket tutacakken başına bomba yağan kara gözlü masum meleği,
Bizi affet...**

